

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 13. novembra 2014 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného **A. K.**, pre zločin profesionálnej krádeže sčasti vlámaním podľa § 127, § 129 č. 1, 2, § 130 druhá veta druhý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Ntc 11/2013, z 18. septembra 2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **A. K.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 2Ntc 11/2013, z 18. septembra 2014 podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného **A. K.** na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Krajského súdu Leoben, sp. zn. 10 Hv 55/13d zo dňa 10. júna 2013, právoplatného dňa 24. júla 2013, uznaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Ntc 11/2013, zo dňa 30. novembra 2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Urto 3/2014, zo dňa 16. apríla 2014.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal riadne, včas, sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že krajský súd jeho návrh na podmiennečné prepustenie posúdil neobjektívne a nedôsledne. Vyslovil názor, že krajský súd pri rozhodovaní o jeho žiadosti mal brať do úvahy jeho kladné hodnotenia z ústavu na výkon väzby a z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a nemal sa zaoberať jeho odsúdeniami z predchádzajúcich rokov. Vo výkone trestu odňatia slobody v Želiezovciach bol krátko

a nemôže za to, že nebol preto obšírnejšie hodnotený. Žiadal, aby súd bral do úvahy, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody má u svojej rodiny zabezpečené bývanie a zamestnanie.

Navrhol, aby najvyšší súd objektívne prehodnotil dané rozhodnutie a vo veci opätovne rozhodol.

Najvyšší súd pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu mal najvyšší súd preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Ntc 11/2013, z 30. novembra 2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Urto 3/2014, zo 16. apríla 2014 bol čiastočne uznaný rozsudok Krajského súdu Leoben, sp. zn. 10 Hv 55/13d zo dňa 10. júna 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. júla 2013.

Citovaným rozsudkom bol odsúdený A. K. uznaný vinným zo spáchania zločinu profesionálnej krádeže sčasti vlámaním podľa § 127, § 129 č. 1 a 2, § 130 druhá veta druhý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov.

23. júla 2014 podal odsúdený na Krajský súd v Bratislave návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo spisového materiálu mal najvyšší súd preukázané, že odsúdený bol vo väzbe v Rakúskej republike od 22. apríla 2013 do 10. júna 2013. Od 10. júna 2013 do 3. júla 2014 bol vo výkone trestu odňatia slobody. Od 22. júla 2014 vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (uplynutie doby na podanie návrhu) ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Dôvod nesplnenia materiálnej podmienky vidí v zlej prognóze na zaradenie odsúdeného

do občianskeho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo vyplýva z hodnotenia z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a z doterajších odsúdení A. K..

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia. Poukazuje na to, že hodnotenie z ústavov, kde vykonával odsúdený trest odňatia slobody je dobré, aj keď dobré hodnotenie spočíva len v plnení základných povinností. Odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody nevyvíjal žiadne navyše aktivity, ani v mimopracovnom čase.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Ako správne konštatoval krajský súd formálna podmienka na prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená. Na splnenie materiálnych podmienok stanovených v § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. je potrebné skúmať 2 veci

a/ či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie

b/ či sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K prvej podmienke najvyšší súd už zaujal stanovisko v predchádzajúcej časti odôvodnenia, keď uviedol, že obvinený si vo výkone trestu odňatia slobody plnil len základné povinnosti. Ale ako sa konštatuje aj v hodnotení z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce do činnosti súvisiacej so všeobecným rozvojom osobnosti zameraných na udržiavanie čistoty ubytovacích priestorov sa zapája sporadicky.

V hodnotení na odsúdeného sa zástupca riaditeľa ústavu vyjadril aj k aktuálnej resocializačnej prognóze odsúdeného. Uviedol, že s prihliadnutím na opakované páchanie trestnej činnosti odsúdeného, jeho problémy s užívaním návykových látok, slabé rodinné

a sociálne zázemie, nevyhovujúce ekonomické podmienky pred výkonom trestu, je riziko sociálneho zlyhania vysoké.

Z odpisu z registra trestov najvyšší súd zistil, že odsúdený má v odpise registra trestov 10 záznamov. Odsúdený sa dopúšťa najmä majetkovej trestnej činnosti. Uložené tresty vykonal v ústavoch s minimálnym stupňom stráženia a aj v ústave so stredným stupňom stráženia. Od roku 2010, kedy si vykonal ročný trest odňatia slobody bol za majetkovú trestnú činnosť odsúdený štyrikrát vrátane spáchanej trestnej činnosti v Rakúskej republike.

Páchanie trestnej činnosti toho istého druhu viackrát za sebou v krátkom časovom období potom, ako už odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody aj za majetkovú trestnú činnosť, skutočnosti uvádzané v hodnotení z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, ohľadne aktuálnej resocializačnej prognózy odsúdeného, plnenie si len základných povinností vo výkone trestu odňatia slobody, sú dôvodom, že u odsúdeného nie je splnená druhá podmienka na prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody stanovená v § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., že je možné u odsúdeného očakávať, že v budúcnosti (po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody) povedie riadny život.

S poukazom na uvedené skutočnosti a dôkazy je rozhodnutie prvostupňového súdu správne a v súlade so zákonom a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. novembra 2014

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová